

Med et samlet elev- og lærlingetal på ca. 73.000 kan arbejdsgivernes årlige lønudgift opgøres til ca. 5,4 mia. kr. Får yderligere 21.000 unge en praktikplads, vil lønudgiften stige til ca. 7 mia. kr.

Bidragene og udbetalingerne via AER skal for de kommende år fastsættes således, at der årligt tilstræbes ligevægt mellem udbud og efterspørgsel efter pladser. For 1990, hvor det forventes, at der skal skaffes yderligere 7.000 pladser, svarende til en merudgift til løn på ca. 525 mio. kr., kunne bidragene fastsættes til ca. 800 mio. kr. Såfremt dette bidrag ikke har den ønskede virkning, må beløbet sættes op for de(t) følgende år.

Økonomiske konsekvenser

Ordningen er foreslået som en selvfinansierende ordning, hvor de opkrævede beløb udbetales til de arbejdsgivere, der opretter praktikpladser.

For de offentlige kasser betyder ordningen, at såvel staten som kommunerne bliver bidragspligtige, men samtidig, at udbetaling kan finde sted til både staten og kommunerne. Ordningen vil således være udgiftsneutral for de offentlige kasser. Hvis der oprettes et øget antal praktikpladser i den kommunale sektor, kan der dog for denne blive tale om en merudgift. Hertil kommer, at der må påregnes en besparelse på den offentlige bistandshjælp til (en del af) de personer, der får en praktikplads. Størrelsen af en eventuel kommunal merudgift og kompensation herfor må forhandles mellem de kommunale organisationer og regeringen.

Administrative konsekvenser

Ordningen foreslås administreret af Arbejdsgivernes Elevrefusion sammen med ATP-indbetalingen og påregnes derfor ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.